

Publicerad 2009-03-06 18:18 av Bozica

Kärleken från Livno

Månljuset som spred sig som ett täcke framför oss och lyste upp varenda detalj är svårt att glömma..

Viskandet av din röst som ekar att jag ska återvända till dig väcks jag av..

Vi sågs igår, jag började gråta, för jag ser ditt ansikte men kan inte röra vid det, gör mig galen..

Snart ses vi igen,du måste vara stark,svik mig inte nu,säger du..

Vill springa fram till dig,kasta mig i din famn,kyssa dig och stanna kvar..

Vi skulle vara fåglar , då skulle vi mötas halvvägs, du tyckte det var fånigt av mig,tills du sa att, för mig gör du allt, att du ska flyga hela vägen för att det leendet återigen, det värmde..

Ibland ser jag mot månen, du sa att det är det enda vi har gemensamt, när vi såg på den tillsammans så var den äkta, men här är den främmande, inte samma måne längre, som om att det finns två av den, ack så barnslig man får lov att vara..

Kommer jag få se dig mer ..

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Bozica med Poeter.se id #27520 innehar upphovsrätten